

tidig bliver gennemført og gennemført saa hurtig som muligt. Den anden Del af Skattereformen, der angaar den indirekte Beskatning, tager Sigte paa at hjælpe de Samfundsklasser, som kun i ringe Grad ville blive hjulpede ved dette Forslag. Derfor supplerer Toldloven, saaledes som det jo ogsaa fra først af var Tanken, disse foreliggende Forslag, og vi faa ikke nogen fuldstændig eller en blot nogenlunde tilfredsstillende samlet Skattereform ud deraf, hvis vi ikke tage Toldloven op sammen med de direkte Skatter. Jeg ønsker dette ogsaa af den Grund, at efter den Holdning, som saavel Regeringen som det høje Landsting har indtaget til Sagen, vil disse Loves Gennemførelse i Virkeligheden være afhængig af Toldlovens Gennemførelse. Jeg kan i Øjeblikket ikke ret se nogen Mulighed for at gennemføre de her foreliggende Love alene og uden i Forbindelse med en Reform af de indirekte Skatter. Altsaa, ikke alene for selve den indirekte Skattereforms Skyld, men ogsaa for den Skattereforms Skyld, vi i Øjeblikket forhandle om, anser jeg det nødvendigt at faa de indirekte Skattelove fremmet. Dernæst maa jeg atter fremhæve som ved første Behandling, at de indirekte Skatter ere Hovedpunktet i vor Beskatning. Det fremgaar alene deraf, at medens vore direkte Skatter kun andrage ca. 10½ Mill. Kr., andrage de indirekte Skatter ca. 51 Mill. Kr. og deraf udgøre Told- og Forbrugsskatterne ca. 43 Mill. Kr. Dette er absolut den tykke Ende af vor Beskatning og den Del deraf, som hviler tungest paa de ubemidlede, den Del af vore Skatter, som i allerhøjeste Grad trænger til en Reform. Hvad der ogsaa maa fremhæves, er, at denne Del af Beskatningen bliver stærkere fremtrædende Aar for Aar paa Grund af de indirekte Skatters stærke og stadige Vækst. Dernæst ville vi ved en Reform af disse Skatter, som jeg bestandig haaber og tror vil kunne gennemføres, opnaa i ikke ubetydelig Grad at formindske den Uretfærdighed, der ligger i den nuværende Toldlov, nemlig Beskatningen af visse Erhverv paa andres Bekostning. Selv om man ser denne Sag udelukkende fra Landbrugets Side, vil der derved ydes en Fordel, naar man ser til Bunds, som maaske er af nok saa væsentlig Betydning som den, den direkte Skattereform giver. Ser man det fra Samfundets Standpunkt i det hele taget, er der ingen Tvivl om, at her er det, Hovedslaget skal slaas. Jeg kan, hvor megen Pris jeg end sætter paa de di-

rette Skatter, ikke opgive Haabet om at faa gennemført de indirekte Skattelove.

Kompensation vil der kunne opnaas Enighed om, derom er jeg overbevist, saa snart man fra Landstingets Side viser Villighed til at byde os en Toldreform med tilstrækkelige Fremskridt, og de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Bælum (J. H. Jensen), kunne kun bestyrke mig deri. Han udtalte, at intet Parti her i Salen, heller ikke hans Parti, Flertallet, nogen Sinde har taget principiel Afstand fra at give Kompensation ved en Forhøjelse af Brændevinsbeskatningen, naar man kan naa til en Toldreform og derved til en tilstrækkelig Fordel for de ubemidlede i Samfundet.

Jeg vil altsaa paa mit Partis Vegne yde de to Love, hvorom vi forhandle i Dag, vor bedste anbefaling til videre Fremme. Jeg er fuldkommen overbevist om, at de yde et væsentligt Fremskridt, men dette Fremskridt er, som sagt, kun ufuldstændigt. Den Skattereform, der opnaas, er ensidig og vil ikke kunne øve sin fulde gavnlige Virkning for Samfundet i dets Helhed, hvis vi ikke ogsaa faa de indirekte Skattelove vedtaget. — Derfor, lad os fremme disse Love hurtigst muligt, men lad os ikke glemme den vigtigste Side af Sagen, de indirekte Skatter, Forbrugsskatterne.

Borghjærg: Det var endelig i Dag gaaet op for det ærede Medlem for Køge (Alberti), at der maaske dog var Grund til at svare paa den Kritik, jeg for flere Dage siden fremkom med. Den Dag, da jeg fremkom med Kritikken, havde det ærede Medlem ikke Tid til at svare derpaa og fandt, det var overflødig, men nu finder det ærede Medlem dog Anledning til at imødegaa min Kritik. Det forekommer mig, at det ærede Medlems Appel forleden Dag til Medlemmernes Intelligens ikke kan have været saa meget ærlig ment, siden han i Dag slet ikke har appelleret til denne Intelligens, men tværtimod har lagt Beslag paa en stor Del af Tingets Tid for ret vidtløftige Betragtninger i Anledning af mine Udtalelser forleden Dag. Det forekommer mig, at det ærede Medlem heller ikke i Dag appellerede til Medlemmernes Intelligens, naar han kom med saadanne Udtalelser, som at en Godsejers Skattelettelse var ikke en Lettelse for Godsejerne, men for Forpagterne. Det glæder mig dog, at det ærede Medlem for Køge har indset, at det virkelig var nød-